

(๓๑)
คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลแพ่ง

วันที่ ๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความแพ่ง

ระหว่าง
วัดบึงทองหลาง

โจทก์

นางสาวเก็จมนี ทังสุวรรณ	ที่ ๑
นางณัฐวรรณ ทองไพรวรรณ	ที่ ๒
นางสาวกรองทอง ชื่นจิตร	ที่ ๓
นางสาวอนุกร กลิ่นจันทร์	ที่ ๔
นายศรีนวล กลิ่นจันทร์	ที่ ๕
นายประเจียด จ้อยรุ่ง	ที่ ๖
นายมานนท์ จ้อยรุ่ง	ที่ ๗
นายมานพ จ้อยรุ่ง	ที่ ๘
นายบารมี เป็รัตน์สำราญ	ที่ ๙

จำเลย

เรื่อง ขับไล่ ละเมิด

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลและเป็นวัดที่ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา

โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ เลขที่ดิน ๒๗ ตำบลวังทองหลาง (คลองจั่น)

อำเภอบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๒๗ ไร่ ๒ งาน ๘๐ ตารางวา จำเลยที่ ๑ และที่ ๒

/เป็นบุตร

○ (๓๑ พ.)

- ๒ -

สำหรับศาลใช้

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

จำนวนทั้งหมด ๑๖ แผ่น

เป็นบุตรของนางมณีเงิน ชื่นจิตร ซึ่งเป็นเจ้าบ้านของบ้านเลขที่ ๓๒๗ ถนนลาดพร้าว ๑๐๑
แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ เป็นบุตรของนางสาววิไลย์ พรหมอัติ
และเป็นพี่น้องร่วมมารดาเดียวกันกับนางมณีเงิน ชื่นจิตร โดยจำเลยทั้งเก้ามีสถานภาพเป็นผู้อาศัย
ในบ้านเลขที่ ๓๒๗ ดังกล่าว เมื่อวันเวลาใดไม่ปรากฏชัด นางสาววิไลย์ พรหมอัติ ปลุกสร้างบ้าน
ในที่ดินของโจทก์ด้านทิศตะวันออกซึ่งติดกับถนนในที่ดินโจทก์ และขอเลขที่บ้านกับหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ได้รับความยินยอมจากโจทก์ได้บ้านเลขที่ ๑ หมู่ที่ ๙ ต่อมาเปลี่ยนเป็นเลขที่ ๒๐๒๕
และปัจจุบันเปลี่ยนเป็นเลขที่ ๓๒๗ ถนนลาดพร้าว ๑๐๑ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร
ต่อมานางสาววิไลย์ พรหมอัติ ย้ายไปอยู่บ้านเลขที่อื่น โดยในวันเดียวกันนางมณีเงิน ชื่นจิตร
ย้ายเข้ามาอยู่แทนและมีสถานภาพเป็นเจ้าบ้านของบ้านเลขที่ ๓๒๗ จำเลยที่ ๓ ที่ ๔
และ/หรือจำเลยทั้งเก้าปลุกสร้างบ้านไม่มีเลขที่อีกสองหลังบนที่ดินโจทก์ทางด้านหลังและด้านข้าง
ของบ้านเลขที่ ๓๒๗ รวม ๓ หลัง คิดเป็นเนื้อที่ประมาณ ๑๒๕ ตารางวา จำเลยทั้งเก้าและบริวาร
ใช้ประโยชน์ในที่ดินโจทก์เป็นเวลานานหลายปีจนปัจจุบันโดยไม่ได้รับความยินยอม
และไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์ โจทก์ไม่ประสงค์จะให้จำเลยทั้งเก้าใช้ประโยชน์ในที่ดินโจทก์อีกต่อไป
จึงแจ้งให้จำเลยทั้งเก้าขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกไปจากที่ดินโจทก์ แต่จำเลยทั้งเก้าเพิกเฉย

/การกระทำ

ผู้จัดทำ นายอนุวัต คงภูาคา ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 16:08:42 บสำนวนความอิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นสำเนา

ผู้ยื่นเอกสาร นายนิพันธ์ สุขใจ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 15:45:01

ยื่นคำร้องผ่านระบบ CIOS รหัสอ้างอิง: 722956 ศาลแพ่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้แทนต้นฉบับได้

○ (๓๑ พ.)

- ๓ -

สำหรับศาลใช้

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

จำนวนทั้งหมด ๑๖ แผ่น

การกระทำของจำเลยทั้งเก้าเป็นการละเมิดต่อโจทก์ ทำให้โจทก์เสียหายไม่สามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินจำนวนเนื้อที่ประมาณ ๑๒๕ ตารางวา ได้ ขอให้บังคับจำเลยทั้งเก้าหรือถอนบ้านเลขที่ ๓๒๗ ถนนลาดพร้าว ๑๐๑ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร และบ้านไม่มีเลขที่อีก ๒ หลัง รวม ๓ หลัง ออกไปจากที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ เลขที่ดิน ๒๗ ตำบลวังทองกลาง อำเภอบางกะปิ กรุงเทพมหานคร และขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกจากที่ดินโจทก์และส่งมอบที่ดินแก่โจทก์ในสภาพเรียบร้อย ให้จำเลยทั้งเก้าร่วมกันชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์เดือนละ ๑๒,๕๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจำเลยทั้งเก้าจะรื้อถอนบ้านเลขที่ ๓๒๗ ถนนลาดพร้าว ๑๐๑ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร และบ้านไม่มีเลขที่อีก ๒ หลัง รวม ๓ หลัง กับขนย้ายทรัพย์สินกับบริวารออกไปจากที่ดินโจทก์ และส่งมอบที่ดินแก่โจทก์จนเสร็จสิ้น

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ ที่ ๘ และที่ ๙ ให้การว่า นางสาววิไล พรหมออต ไม่ได้เป็นผู้ปลูกสร้างบ้านเลขที่ ๓๒๗ ถนนลาดพร้าว ๑๐๑ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ผู้ปลูกสร้าง คือ นายชুম พรหมออต และนางเสริม พรหมออต บิดาและมารดาของนางสาววิไล พรหมออต แต่เดิมบ้านดังกล่าว เลขที่ ๑ หมู่ที่ ๙ ซึ่งเปลี่ยนเป็นเลขที่ ๒๐๒๕ และปัจจุบันเปลี่ยนเป็นเลขที่ ๓๒๗ มีพื้นที่ในการปลูกสร้าง และอยู่อาศัยประมาณ ๔๐๐ ตารางวา โดยบ้านดังกล่าวปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓

/ตำบลวังทองกลาง

○ (๓๑ พ.)

- ๔ -

สำหรับศาลใช้

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

จำนวนทั้งหมด ๑๖ แผ่น

ตำบลวังทองกลาง (คลองจั่น) อำเภอบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เนื้อที่รวม ๒๗ ไร่ ๒ งาน ๘๐ ตารางวา ซึ่งเดิมนายชুম พรมอ๊ด เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกับพี่น้องคนอื่น ต่อมาเมื่อปี ๒๔๘๘ นายชুম พรมอ๊ด และพี่น้องยกที่ดินแปลงดังกล่าวให้โจทก์เพื่อให้โจทก์ใช้ประโยชน์เป็นการกุศลแก่พุทธศาสนา แต่การยกให้มีปัญหาว่าบ้านเลขที่ ๓๒๗ ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของนายชুম พรมอ๊ด ตั้งอยู่บนพื้นที่บางส่วนของที่ดินดังกล่าว โจทก์ซึ่งมีพระครูธรรมสมาจารย์ ธรรมทัตโต (พัก) เจ้าอาวาสโจทก์ขณะนั้น ตกลงยินยอมให้นายชুম พรมอ๊ด และลูกหลานอยู่อาศัยในบ้าน และที่ดินบริเวณบ้านนั้นตลอดไปโดยไม่เรียกเก็บผลประโยชน์จนกว่าลูกหลานของนายชুম พรมอ๊ด ไม่ประสงค์จะอยู่อาศัยอีกต่อไป เพื่อตอบแทนการยกที่ดินให้เปล่า นายชুম พรมอ๊ด พอใจข้อเสนอ นายชুম พรมอ๊ด และพี่น้องจึงจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ ให้แก่โจทก์ ระบุประเภทการจดทะเบียนว่า “ให้” เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๔๘๘ นายชুম พรมอ๊ด ให้สัตยาบันข้อตกลง โดยนายชুম พรมอ๊ด และลูกหลานอยู่อาศัยครอบครองใช้ประโยชน์บ้านหลังดังกล่าว โดยไม่เคยผิดสัญญาหรือข้อตกลง ไม่เคยนำบุคคลอื่นมาอยู่อาศัย และโจทก์ให้สัตยาบัน โดยไม่เคยเก็บผลประโยชน์ตลอดมา นางสาววิลัย พรมอ๊ด และลูกหลานอยู่อาศัยจนถึงปี ๒๕๑๕ นางสาววิลัย พรมอ๊ด มอบบ้านให้แก่นางมณีเงิน ชื่นจิตร บุตรของนางสาววิลัย พรมอ๊ด ใช้เป็นที่อยู่อาศัย

/พร้อม กับ

ผู้จัดทำพิมพ์ นายอนุวัต คงภูคำ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 16:08:42 บ.สำนักงานความอิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นสำเนา

ผู้ยื่นเอกสาร นายนิพันธ์ สุขใจ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 15:45:01

ยื่นคำร้องผ่านระบบ CIOS รหัสอ้างอิง: 722956 ศาลแพ่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้แทนต้นฉบับได้

○ (๓๑ พ.)

- ๕ -

สำหรับศาลใช้

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

จำนวนทั้งหมด ๑๖ แผ่น

พร้อมกับพี่น้องและลูกหลาน จำเลยทั้งเก้าเป็นลูกหลานของนายชุ่ม พรหมอัติ
พักอาศัยและใช้ประโยชน์จนปัจจุบัน โจทก์ไม่เคยทำสัญญาเช่า ไม่เคยเก็บค่าเช่า ข้อตกลงด้วยวาจา
ระหว่างนายชุ่ม พรหมอัติ และพี่น้องกับโจทก์เป็นข้อตกลงพิเศษอย่างสัญญาต่างตอบแทน
มีผลผูกพันบังคับได้ตามกฎหมายสำหรับคู่กรณีสองฝ่าย ไม่ได้เป็นการใช้ประโยชน์ในที่ดินโจทก์
โดยไม่ได้ได้รับความยินยอมแต่อย่างใด การปลูกสร้างบ้านไม่มีเลขที่อีก ๒ หลังนั้น เป็นการปลูกสร้าง
ในบริเวณพื้นที่เดิมของบ้านเลขที่ ๓๒๗ เท่านั้น ไม่ได้ปลูกสร้างนอกเหนือจากสัญญาต่างตอบแทน
ดังกล่าว จำเลยทั้งเก้ามีสิทธิอาศัยในที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมาย โจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต
เนื่องจากโจทก์นำที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ ไปให้ผู้อื่นเช่าเพื่อประโยชน์ทางการค้า แม้จะไม่ตรงตามเจตนารมณ์
การให้ของนายชุ่ม พรหมอัติ และพี่น้อง จำเลยทั้งเก้าก็ไม่เคยเข้าขัดขวางหรือกระทำการใด
อันเป็นการรบกวนสิทธิโจทก์ ค่าเสียหายเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท นั้น สูงเกินไป หากโจทก์ได้รับความเสียหาย
ก็ไม่เกินเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ ที่ ๘ และที่ ๙
เนื่องจากโจทก์นำที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ ไปให้ผู้อื่นเช่าแล้ว และผู้เช่าครอบครองทำประโยชน์แล้ว
ขอหยักฟ้อง

จำเลยที่ ๗ ขาดนัดยื่นคำให้การ

/ทางพิจารณา

○ (๓๑ พ.)

- ๖ -

สำหรับศาลใช้

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

จำนวนทั้งหมด ๑๖ แผ่น

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลและได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา
โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ เลขที่ดิน ๒๗ ตำบลวังทองกลาง (คลองจั่น)
อำเภอบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๒๗ ไร่ ๒ งาน ๘๐ ตารางวา จำเลยที่ ๑ และที่ ๒
เป็นบุตรของนางมณีเงิน ชื่นจิตร ซึ่งเป็นเจ้าบ้านของบ้านเลขที่ ๓๒๗ ถนนลาดพร้าว ๑๐๑
แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ เป็นบุตรของนางสาววิไล พรหมอัติ
ซึ่งเป็นพี่น้องร่วมมารดาเดียวกันกับนางมณีเงิน ชื่นจิตร โดยจำเลยทั้งเก้ามีสถานภาพเป็นผู้อาศัย
ในบ้านเลขที่ ๓๒๗ เวลาใดไม่ปรากฏชัด นางสาววิไล พรหมอัติ เข้ามาปลูกสร้างบ้านอยู่อาศัย
ในที่ดินทิศตะวันออกของที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ ของโจทก์ และขอเลขที่บ้านกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
โดยไม่ได้รับความยินยอมจากโจทก์ เดิมบ้านเลขที่ ๑ ต่อมาเปลี่ยนเป็นบ้านเลขที่ ๒๐๒๕
และปัจจุบันเปลี่ยนเป็นบ้านเลขที่ ๓๒๗ ต่อมานางสาววิไล พรหมอัติ ย้ายทะเบียนบ้านไปอยู่ที่อื่น
และวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๑๕ ได้ย้ายกลับเข้ามาในบ้านเลขที่ ๓๒๗ ในสถานภาพผู้อาศัย
โดยในวันเดียวกัน นางมณีเงิน ชื่นจิตร ย้ายเข้ามาในทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๒๗ และมีสถานภาพ
เป็นเจ้าของบ้านของบ้านเลขที่ ๓๒๗ ต่อมาจำเลยทั้งเก้าปลูกสร้างบ้านไม่มีเลขที่เพิ่มอีก ๒ หลัง
บนที่ดินของโจทก์ บริเวณบ้านเลขที่ ๓๒๗ รวมเป็น ๓ หลัง คิดเป็นเนื้อที่ประมาณ ๑๒๕ ตารางวา

/จำเลยทั้งเก้า

ผู้จัดทำพิมพ์ นายอนุวัต คงทองคำ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 16:08:42 บสำนวนความอิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นสำเนา

ผู้ยื่นเอกสาร นายนิพันธ์ สุขใจ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 15:45:01

ยื่นคำร้องผ่านระบบ CIOS รหัสอ้างอิง: 722956 ศาลแพ่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้แทนต้นฉบับได้

○ (๓๑ พ.)

- ๗ -

สำหรับศาลใช้

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

จำนวนทั้งหมด ๑๖ แผ่น

จำเลยทั้งเก้าและบริวารใช้ประโยชน์ในที่ดินโจทก์ โดยไม่ได้รับความยินยอมและไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์ ปัจจุบันนางสาววิไล พรหมอัติ และนางมณีเงิน ชื่นจิตร ถึงแก่ความตายแล้ว โจทก์ประสงค์จะนำที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ ของโจทก์ไปให้บุคคลอื่นเช่าเพื่อพัฒนาทำโครงการสร้างความเจริญแก่ชุมชนต่อไป จึงบอกกล่าวให้จำเลยทั้งเก้ารื้อถอนบ้านและขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกจากที่ดินโจทก์ แต่จำเลยทั้งเก้าเพิกเฉย ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายเป็นการกระทำละเมิดโดยผิดกฎหมายต่อโจทก์ โจทก์ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินส่วนที่จำเลยทั้งเก้าอยู่อาศัยได้ คิดค่าเสียหายจากจำเลยทั้งเก้าเดือนละ ๑๒,๕๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจำเลยทั้งเก้าจะรื้อถอนบ้านทั้งสามหลัง และขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกจากที่ดินโจทก์จนเสร็จ

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ ที่ ๘ และที่ ๙ นำสืบว่า นางสาววิไล พรหมอัติ เป็นบุตรของนายชุ่ม พรหมอัติ และนางเสริม พรหมอัติ ซึ่งผู้ขออนุญาตปลูกบ้านเลขที่ ๓๒๗ คือนายชุ่ม พรหมอัติ โดยปลูกสร้างมานานกว่า ๗๐ ปีแล้ว บ้านเลขที่เดิมคือ บ้านเลขที่ ๑ ซึ่งต่อมาเปลี่ยนเป็นเลขที่ ๒๐๒๕ และเป็นเลขที่ ๓๒๗ ในปัจจุบัน แต่เดิมบ้านเลขที่ ๓๒๗ นั้น นายชุ่ม พรหมอัติ ปลูกสร้างไว้เนื้อที่ประมาณ ๔๐๐ ตารางวา โดยสร้างอยู่ทางทิศตะวันออกของที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ ตำบลวังทองกลาง (คลองจั่น) อำเภอบางกะปิ กรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่ที่แปลงจำนวน

/๒๗ ไร่

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

จำนวนทั้งหมด ๑๖ แผ่น

- ๘ -

๒๗ ไร่ ๒ งาน ๘๐ ตารางวา เดิมที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ มีนายชุ่ม พรหมออต เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกัน กับพี่น้องคนอื่น รวม ๕ คน คือ นายรุ่ง พรหมออต นางจิ้น พรหมออต นายโน พรหมออต และนางพิ่ง เมืองประเสริฐ ต่อมาปี ๒๕๘๘ นายชุ่ม พรหมออต และพี่น้องประสงค์จะยกที่ดินให้แก่โจทก์เพื่อใช้ประโยชน์ แก่พุทธศาสนาต่อไป ขณะนั้นที่ดินบางส่วนมีบ้านเลขที่ ๓๒๗ ของนายชุ่ม พรหมออต ปลุกสร้างแล้ว นายชุ่ม พรหมออต ปรึกษากับพระครูธรรมสมาจารย์ ธรรมทัตโต (พัก) เจ้าอาวาสโจทก์ขณะนั้น โดยตกลงยินยอมให้นายชุ่ม พรหมออต และลูกหลานอยู่อาศัยในบ้านและบริเวณที่ดินดังกล่าว ได้ตลอดไปโดยไม่เรียกเก็บผลประโยชน์เป็นการตอบแทนการยกที่ดินให้เปล่าแก่โจทก์ หากไม่ประสงค์จะอยู่อาศัยต่อไป ลูกหลานก็จะส่งมอบที่ดินคืนโจทก์ นายชุ่ม พรหมออต และพี่น้องจึงจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์โดยการ “ให้” ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ แก่โจทก์ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๘๘ นายชุ่ม พรหมออต และลูกหลานครอบครองใช้ประโยชน์บ้านเลขที่ ๓๒๗ ตลอดมา และโจทก์ไม่เคยเรียกเก็บผลประโยชน์เป็นค่าเช่า หรือทำสัญญาเช่าตลอดมา จึงเป็นการให้สัถยาบันข้อตกลงแล้ว การปลุกสร้างบ้านไม่มีเลขที่อีกสองหลัง โจทก์ไม่เคยได้แย้ง จำเลยทั้งเก้าไม่เคยรบกวนการใช้ประโยชน์ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ ของโจทก์ นอกจากบริเวณบ้านเลขที่ ๓๒๗ โดยบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ลูกหลานของนายชุ่ม พรหมออต

/จะเสียค่าเช่า

ผู้จัดพิมพ์ นายอนุวัต คงภูษาคา ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 16:08:42 บสำนวนความอิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นสำเนา

ผู้ยื่นเอกสาร นายนิพันธ์ สุขใจ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 15:45:01

ยื่นคำร้องผ่านระบบ CIOS รหัสอ้างอิง: 722956 ศาลแพ่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้แทนต้นฉบับได้

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

จำนวนทั้งหมด ๑๖ แผ่น

- ๙ -

จะเสียค่าเช่าให้โจทก์ทุกราย เหตุที่โจทก์นำคดีมาฟ้องจำเลยทั้งเก้าเนื่องจากโจทก์จะนำที่ดินทั้งแปลงไปให้บุคคลภายนอกเช่าเพื่อหวังประโยชน์ทางการค้า จำเลยทั้งเก้าไม่ได้กระทำละเมิดต่อโจทก์ และค่าเสียหายเดือนละ ๑๒,๕๐๐ บาทสูงเกินไป หากให้บุคคลทั่วไปเช่า โจทก์คิดค่าเช่าอัตราตารางวาละ ๑ บาท ต่อเดือน

พิเคราะห์คำฟ้อง คำให้การ พยานหลักฐานที่โจทก์ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ ที่ ๘ และที่ ๙ นำสืบโดยจำเลยที่ ๗ ขาดนัยยื่นคำให้การและไม่สืบพยานแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลและเป็นวัดที่ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ เลขที่ดิน ๒๗ ตำบลวังทองกลาง (คลองจั่น) อำเภอบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๒๗ ไร่ ๒ งาน ๘๐ ตารางวา จำเลยทั้งเก้าอาศัยอยู่ในบ้านเลขที่ ๑ หมู่ที่ ๙ ต่อมาเปลี่ยนเป็นเลขที่ ๒๐๒๕ และปัจจุบันเปลี่ยนเป็นเลขที่ ๓๒๗ ถนนลาดพร้าว ๑๐๑ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ซึ่งปลูกสร้างอยู่ทางทิศตะวันออกของที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ ของโจทก์ ภายหลังมีการปลูกสร้างบ้านไม่มีเลขที่เพิ่มอีก ๒ หลังบนที่ดินของโจทก์ติดกับบริเวณบ้านเลขที่ ๓๒๗ รวมเป็น ๓ หลัง

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยประการแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งเก้าหรือไม่ เห็นว่า

/ข้อเท็จจริง

ผู้จัดทำพิมพ์ นายอนุวัต คงภูคำ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 16:08:42 บ.สำนักงานความอิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นสำเนา

ผู้อื่นเอกสาร นายนิพันธ์ สุขใจ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 15:45:01

ยื่นคำร้องผ่านระบบ CIOS รหัสอ้างอิง: 722956 ศาลแพ่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้แทนต้นฉบับได้

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

จำนวนทั้งหมด ๑๖ แผ่น

- ๑๐ -

ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติแล้วว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ จริง โจทก์ในฐานะมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทย่อมมีแดนแห่งกรรมสิทธิ์และมีสิทธิติดตามเอาคืนทรัพย์สินของตนจากบุคคลผู้ไม่มีสิทธิจะยึดถือไว้และมีสิทธิขัดขวางมิให้ผู้อื่นสอดเข้าเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้นโดยมิชอบได้ ตามมาตรา ๑๓๓๕ และมาตรา ๑๓๓๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งเก้ารื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปจากที่ดินโจทก์ได้

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สองมีว่า จำเลยทั้งเก้ากระทำละเมิดต่อโจทก์หรือไม่ เห็นว่า โจทก์ได้รับการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ เลขที่ดิน ๒๗ ตำบลวังทองกลาง (คลองจั่น) อำเภอบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๗ ไร่ ๒ งาน ๘๐ ตารางวา จากนายชুম พรมอ๊ด นายรุ่ง พรมอ๊ด นางจิ้น พรมอ๊ด นายโน พรมอ๊ด และนางพิ่ง เมืองประเสริฐ ในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาโฉนดที่ดิน เอกสารหมาย จ.๑๐ แผ่นที่ ๕ เป็นการโอนกรรมสิทธิ์แบบ “ให้” จากบุคคลทั้งห้าคนซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวม โดยไม่มีข้อตกลงเพิ่มเติมหรือมีสัญญาแนบท้ายโฉนดที่ดินอื่นใดมาประกอบ จึงฟังได้ว่า โจทก์ได้รับการโอนกรรมสิทธิ์โดยไม่มีข้อตกลงอย่างอื่นเป็นพิเศษ และโฉนดที่ดินเป็นเอกสารมหาชนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำขึ้นหรือรับรองให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นของแท้จริงและถูกต้อง ตามนัยของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย

/วิธีพิจารณา

ผู้จัดพิมพ์ นายอนุวัต คงภู้าคา ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 16:08:42 บ.สำนักงานความอิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นสำเนา

ผู้อื่นเอกสาร นายนิพันธ์ สุขใจ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 15:45:01

ยื่นคำร้องผ่านระบบ CIOS รหัสอ้างอิง: 722956 ศาลแพ่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้แทนต้นฉบับได้

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

จำนวนทั้งหมด ๑๖ แผ่น

- ๑๑ -

วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๒๗ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ ที่ ๘ และที่ ๙ จึงมีหน้าที่นำสืบความไม่ถูกต้องแห่งเอกสารนั้น จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ ที่ ๘ และที่ ๙ อ้างจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ เป็นพยานเบิกความไปในทางเดียวกันว่า จำเลยทั้งเก้าเป็นทายาทของนายชুম พรหมออต ซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินพิพาทเดิม ซึ่งนายชুম พรหมออต มีข้อตกลงกับพระครูธรรมสมาจารย์ ธรรมทัตโต (พัก) เจ้าอาวาสโจทก์ขณะนั้น ว่าการยกที่ดินให้แก่โจทก์นั้น โจทก์ยินยอมให้ทายาทของนายชুম พรหมออตอยู่อาศัยในที่ดินพิพาทจนกว่าทายาทของนายชুম พรหมออต ไม่ประสงค์จะอยู่อาศัยในที่ดินพิพาทอีกต่อไป แต่การเบิกความของจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ เป็นเพียงการเบิกความ โดยไม่มีพยานหลักฐานใดมาแสดงยืนยันข้อเท็จจริง เป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่มีเอกสารมาสนับสนุน ทั้งจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ เบิกความตอบนายโจทก์ถามค้านว่า ข้อตกลงว่าโจทก์จะให้ทายาทของนายชুম พรหมออตอาศัยอยู่ในที่ดินโจทก์จนกว่าทายาทไม่ประสงค์จะอาศัยอยู่ต่อไปนั้น จำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ ต่างได้ยื่นมาจากคำบอกเล่าของนางมณีเงิน ชื่นจิตร และนางสาววิไลย พรหมออต และไม่เคยเห็นเอกสารที่เกี่ยวข้องมาก่อน และแม้จำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ เบิกความว่า บ้านเลขที่ ๓๒๗ ที่ปลูกสร้างอยู่ในที่ดินโจทก์ขณะนี้นั้น นายชুম พรหมออต เป็นผู้ปลูกสร้างมานานกว่า ๗๐ ปีแล้ว และนายสุนทร ทรัพย์ตันติกุล ผู้รับมอบอำนาจโจทก์เบิกความตอบคำถามค้านว่า

/การปลูกสร้าง

ผู้จัดทำ นายอนุวัต คงภูาคา ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 16:08:42 บส.ส่วนงานความอิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นสำเนา

ผู้ยื่นเอกสาร นายนิพันธ์ สุขใจ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 15:45:01

ยื่นคำร้องผ่านระบบ CIOS รหัสอ้างอิง: 722956 ศาลแพ่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้แทนต้นฉบับได้

○ (๓๑ พ.)

- ๑๒ -

สำหรับศาลใช้

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

จำนวนทั้งหมด ๑๖ แผ่น

การปลูกสร้างบ้านพักอาศัย หากจะขอเลขที่บ้านต้องให้เจ้าอาวาสเซ็นยินยอม อันอาจแสดงให้เห็นได้ว่า จำเลยทั้งเก้าอาศัยอยู่บนที่ดินโจทก์โดยได้รับความยินยอมก็ตาม แต่โจทก์นำนางสาวสุทธิรา ช่วยจันทร์ ผู้ช่วยนายทะเบียนท้องถิ่น สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เบิกความว่า การขออนุญาต มีเลขที่บ้านต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของที่ดิน และก่อนปี ๒๕๒๒ การขอเลขที่บ้าน ยังไม่มีระเบียบเคร่งครัด และไม่ทราบว่าต้องมีหนังสือยินยอมจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน มาประกอบการขอเลขที่บ้านด้วยหรือไม่ ซึ่งบ้านเลขที่ ๓๒๗ นี้เป็นการเปลี่ยนแปลงเลขที่บ้านเดิม ไม่ใช่การขอเลขที่บ้านใหม่ และถึงแม้จะไม่มีหนังสือให้ความยินยอมมาแสดง ก็สามารถออกเลขที่บ้านชั่วคราวให้ได้ แต่เอกสารหมาย จ.๑๒ จ.๒๑ จ. ๒๖ และ ล.๒ นางสาวสุทธิรา ช่วยจันทร์ ดูแล้วเบิกความว่า ไม่อาจบอกได้ว่าเป็นเลขที่บ้านแบบถาวรหรือชั่วคราว ดังนั้นจึงฟังไม่ได้ว่าการปลูกสร้างบ้าน และการขอเลขที่บ้านกับทางราชการจนทำให้ได้บ้านเลขที่ ๑ ซึ่งต่อมาเปลี่ยนเป็นเลขที่ ๒๐๒๕ และเป็นเลขที่ ๓๒๗ ในปัจจุบันนั้นเกิดจากความยินยอมของโจทก์หรือไม่ แต่หากพิจารณา ถึงการปลูกสร้างบ้านไม่มีเลขที่อีก ๒ หลังในที่ดินโจทก์นั้น ปัจจุบันจำเลยทั้งเก้ายังไม่ได้ดำเนินการ ขอเลขที่บ้านกับทางราชการ ซึ่งนางสาวสุทธิรา ช่วยจันทร์ เบิกความว่าผู้ที่ประสงค์จะขอเลขที่บ้าน จะต้องยื่นคำร้องภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ปลูกสร้างบ้านเสร็จเพื่อขอเลขที่บ้าน แต่จนขณะนี้

/บ้านอีก

ผู้จัดทำพิมพ์ นายอนุวัต คงทัญาคา ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 16:08:42 บสำนวนความอิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นสำเนา

ผู้ยื่นเอกสาร นายนิพันธ์ สุขใจ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 15:45:01

ยื่นคำร้องผ่านระบบ CIOS รหัสอ้างอิง: 722956 ศาลแพ่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้แทนต้นฉบับได้

○ (๓๑ พ.)

- ๑๓ -

สำหรับศาลใช้

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

จำนวนทั้งหมด ๑๖ แผ่น

บ้านอีก ๒ หลัง ยังไม่มีเลขที่บ้าน เชื่อได้ว่าเป็นการปลูกสร้างโดยไม่ได้ได้รับความยินยอมจากโจทก์
จำเลยทั้งเก้าจึงไม่สามารถดำเนินการขอเลขที่บ้านสำหรับบ้านอีก ๒ หลังได้ พยานหลักฐาน
ของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ ที่ ๘ และที่ ๙ จึงมีน้ำหนักน้อยกว่าพยานหลักฐานของโจทก์ในข้อนี้
และไม่อาจรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า การโอนกรรมสิทธิ์โดยการให้ของนายชุ่ม พรหมอัติ และเจ้าของรวมคนอื่น
ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ นั้น มีข้อตกลงอื่นเป็นพิเศษนอกเหนือจากที่ระบุในสำเนาโฉนดที่ดิน
เอกสารหมาย จ.๑๐ เมื่อโจทก์ไม่ประสงค์ให้จำเลยทั้งเก้าอาศัยและใช้ประโยชน์ในที่ดินโจทก์อีกต่อไป
โดยได้ให้หมายความผู้รับมอบอำนาจมีหนังสือฉบับวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๓ ขอให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง
และขนย้ายทรัพย์สินกับบรืวารออกจากที่ดินโจทก์แล้วตามเอกสารหมาย จ.๒๔ จึงฟังไม่ได้เช่นกันว่า
จำเลยทั้งเก้าอาศัยอยู่บนที่ดินโจทก์โดยได้รับความยินยอมจากโจทก์ การที่จำเลยทั้งเก้ายังครอบครอง
และอยู่อาศัยบนที่ดินของโจทก์ตลอดมาโดยไม่ได้ได้รับความยินยอมจากโจทก์และปราศจากมูลเหตุ
อันจะอ้างได้ตามกฎหมาย การกระทำของจำเลยทั้งเก้าจึงเป็นการละเมิดต่อโจทก์

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า โจทก์เสียหายหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า
ศาลวินิจฉัยข้างต้นแล้วว่า จำเลยทั้งเก้าไม่มีสิทธิอยู่อาศัยในบ้านเลขที่ ๓๒๗ ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินโจทก์
เมื่อจำเลยทั้งเก้าไม่ยอมออกไปและยังคงอยู่ในที่ดินโจทก์ต่อมาอันเป็นการละเมิด

/ทำให้โจทก์

○ (๓๑ พ.)

- ๑๔ -

สำหรับศาลใช้

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

จำนวนทั้งหมด ๑๖ แผ่น

ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายไม่สามารถนำที่ดินโจทก์ทั้งหมดไปใช้ประโยชน์ได้ แม้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ ที่ ๘ และที่ ๙ ให้การว่า เหตุที่โจทก์มาฟ้องคดีนี้เนื่องจากโจทก์นำที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ ไปให้ผู้อื่นเช่าเพื่อประโยชน์ทางการค้าโจทก์ก็ตามและจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ ที่ ๘ และที่ ๙ ไม่เคยขัดขวางหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการรบกวนสิทธิของโจทก์นอกจากอาศัย ในที่ดินโจทก์บางส่วน เห็นว่า เมื่อโจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทและไม่สามารถครอบครอง ใช้ประโยชน์ที่ดินได้ทั้งหมด ย่อมทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายทันที ไม่ว่าโจทก์จะนำที่ดินออกให้เช่า หรือไม่ก็ตาม โจทก์จึงชอบที่จะฟ้องขังและเรียกค่าเสียหายจากจำเลยทั้งเก้าได้ แต่จำเลยทั้งเก้า จะต้องชำระเงินให้แก่โจทก์เท่าใดนั้น เมื่อพิจารณาจากคำฟ้องโจทก์ โจทก์เพียงกล่าวอ้างว่า ที่ดินส่วนที่จำเลยทั้งเก้าอาศัยอยู่นั้นเป็นจำนวน ๑๒๕ ตารางวา จึงคิดค่าเสียหายจากจำเลยทั้งเก้า เป็นเงินเดือนละ ๑๒,๕๐๐ บาท โดยไม่มีพยานหลักฐานมานำสืบให้เห็นว่า โจทก์ได้รับความเสียหาย เป็นจำนวนเท่าใดโดยชัดแจ้ง เห็นว่า ค่าเสียหายเป็นเงินจำนวนเดือนละ ๑๒,๕๐๐ บาท นั้น สูงเกินไป จำต้องพิจารณาเปรียบเทียบจากสำเนาสัญญาเช่าที่ดินเอกสารหมายเลข ๑.๑ แม้ตามเอกสารดังกล่าว จะกำหนดอัตราค่าเช่าตารางวาละ ๑ บาท ต่อเดือนก็ตาม แต่สำเนาสัญญาเช่าทำขึ้นในช่วงปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๖ ซึ่งผ่านมาแล้วกว่า ๒๐ ปี สภาพเศรษฐกิจแตกต่างกับปัจจุบัน และนอกจากค่าเช่าแล้ว

/ผู้เช่ายัง

○ (๓๑ พ.)

- ๑๕ -

สำหรับศาลใช้

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

จำนวนทั้งหมด ๑๖ แผ่น

ผู้เช่ายังได้ชำระเงินบำรุงวัดเป็นจำนวนเงินกว่า ๑๐,๘๐๐ บาท รายละเอียดปรากฏตามเอกสารหมาย ล.๑ แผ่นที่ ๑ และแผ่นที่ ๕ ดังนั้นความเสียหายที่โจทก์ได้รับจึงเห็นควรกำหนดให้จำเลยทั้งเก้าชำระแก่โจทก์เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาทต่อเดือนนับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓) เป็นต้นไปจนกว่าจำเลยทั้งเก้าและบริวารจะรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างและขนย้ายทรัพย์สินออกจากที่ดินดังกล่าวและส่งมอบที่ดินแก่โจทก์

พิพากษาให้จำเลยทั้งเก้ารื้อถอนบ้านเลขที่ ๓๒๗ ถนนลาดพร้าว ๑๐๑ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร และบ้านไม่มีเลขที่อีก ๒ หลัง รวม ๓ หลัง ออกไปจากที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๓ เลขที่ดิน ๒๗ ตำบลวังทองกลาง (คลองจั่น) อำเภอบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ของโจทก์ และขนย้ายทรัพย์สินกับบริวารออกไปจากที่ดินของโจทก์และส่งมอบที่ดินให้แก่โจทก์ในสภาพเรียบร้อย ให้จำเลยทั้งเก้าร่วมกันชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์เป็นเงินเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท นับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓) เป็นต้นไปจนกว่าจำเลยทั้งเก้าจะรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างข้างต้นและขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกไปจากที่ดินโจทก์ และส่งมอบที่ดินให้แก่โจทก์ในสภาพเรียบร้อยกับให้จำเลยทั้งเก้าร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๕,๐๐๐ บาท

/คำขออื่น

○ (๓๑ พ.)

- ๑๖ -

สำหรับศาลใช้

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ม๕๗/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ ม๒๖๕/๒๕๖๕

จำนวนทั้งหมด ๑๖ แผ่น

คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นางพิทยลักษณ์ บุญชู สุวรรณรัตน์

นางสาววิริยา ไทยมงคล

สำเนา

รัตนา พิมพ์/ทาน

ผู้จัดพิมพ์ นายอนุวัต คงทองคำ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 16:08:42 บสำนวนความอิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นสำเนา

ผู้ยื่นเอกสาร นายนิพันธ์ สุขใจ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2565 15:45:01

ยื่นคำร้องผ่านระบบ CIOS รหัสอ้างอิง : 722956 ศาลแพ่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้แทนต้นฉบับได้

